

TIER 2

ຄະນະກຳມະການຂອງສະຫະລັດ ກ່ຽວກັບເສລີພາບດ້ານສາສະໜາສາກົນ (USCIRF) ແມ່ນຄະນະລັດຖະບານກາງຂອງສະຫະລັດທີ່ເປັນເອກະລາດ, ທີ່ມີການກວດກາສິດເສລີພາບດ້ານສາສະໜາ ຫລື ຄວາມເຊື່ອຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ສ້າງຂຶ້ນໂດຍກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍເສລີພາບດ້ານສາສະໜາປີ 1998 (IRFA), USCIRF ໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອຕິດຕາມການລະເມີດສິດເສລີພາບດ້ານສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍແກ່ປະທານາທິບໍດີ, ລັດຖະມົນຕີລັດ ແລະ ສະພາ. USCIRF ແມ່ນໜ່ວຍງານແຍກເປັນເອກະລາດ ແລະ ແຕກຕ່າງຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງສະຫະລັດ (U.S. Department of State). ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2019 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານໃນໜຶ່ງປີ ທີ່ດຳເນີນການໂດຍຄະນະກຳມະການ ແລະ ພະນັກງານວິຊາຊີບ ຕໍ່ການລະເມີດເອກະສານໃນພື້ນທີ່ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳນະໂຍບາຍທີ່ເປັນເອກະລາດໃຫ້ລັດຖະບານສະຫະລັດ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2019 ກວມເອົາໄລຍະເວລາແຕ່ເດືອນມັງກອນ 2018 ຫາ ເດືອນທັນວາ 2018, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີບາງເຫດການທີ່ສຳຄັນເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງຂອງຊ່ວງເວລານີ້ກໍ່ໄດ້ລວມໄວ້ໃນ ບົດລາຍງານສະບັບນີ້. ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ USCIRF, ເຂົ້າເບິ່ງໃນເວັບໄຊທ໌ [ໄດ໌ທີນີ້](#), ຫຼື ຕິດຕໍ່ USCIRF ໂດຍກົງທີ່ເບີ 202-523-3240.

ປະເທດລາວ

ການຄົ້ນພົບທີ່ສຳຄັນ: ໃນປີ 2018, ສະພາບການດ້ານເສລີພາບທາງສາສະໜາໃນປະເທດລາວ ມີແນວໂນ້ມຄືກັນກັບປີ 2017. ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ແລະ ຍືນຍັນລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາເນື່ອງຈາກການຄວບຄຸມຂອງລັດທີ່ເຂັ້ມງວດ ແລະ ຂໍ້ຈຳ ກັດສິດເສລີພາບດ້ານຂໍ້ມູນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ລາວຊອກຫາວິທີການຄວບຄຸມທຸກສິ່ງທີ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ອຳນາດຂອງລັດ ແລະ ມັກຈະກ່ຽວ ຂ້ອງກັບສາສະໜາ ແລະ ຂົນເຜົາກຸ່ມນ້ອຍ ທີ່ຖືເປັນການຍຸແຍ່ທີ່ສຳຄັນ ລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ລາວປົກປ້ອງປະຊາຊົນລາວຢ່າງຈະແຈ້ງຕໍ່ເສລີພາບທາງສາສະໜາ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ດຳລັດເລກທີ 315 ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ແມ່ນມີ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ, ໃຊ້ຄຳສັບທີ່ສັບສົນ ແລະ ເປີດໃຫ້ມີການຕີຄວາມໝາຍ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວເຮັດ

ໃຫ້ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບາງທ່ານ ປະຕິບັດຄຳສັ່ງຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈ ແທນທີ່ຈະປະຕິບັດໃຫ້ ຖືກຕ້ອງຕາມດຳລັດ. ໃນປີ 2018, ການສື່ສານລະຫວ່າງສະຖາບັນຂອງລັດຖະບານລະດັບຊາດ ແລະ ແຂວງຍັງຄົງຈຳກັດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນມັກຈະບໍ່ຮູ້ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ນຳໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂດ້ານເສລີ ພາບທາງສາສະໜາໃນເມືອງ, ບ້ານ, ແລະ ແຂວງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດຈຶ່ງແຕກຕ່າງກັນ. ໃນບາງ ຂົງເຂດຂອງປະເທດ, ເງື່ອນໄຂດ້ານເສລີພາບທາງສາສະໜາໂດຍລວມແມ່ນດີ, ໃນຂະນະທີ່ຂົງເຂດອື່ນໆ - ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດທ່າງໂກຊອກຫຼີກ - ເງື່ອນໄຂດ້ານເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຍັງຕ່ຳ. ບາງອຳນາດການປົກຄອງຂອງລາວ ຍັງສົງໃສ ກ່ຽວກັບຊາວຄຣິສຕຽນ, ບາງຄັ້ງກໍ່ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທາງສັງຄົມ, ການຂົ່ມຂູ່ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົວໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ. ຕະຫລອດປີ 2018, USCIRF ຍັງໄດ້ຮັບລາຍງານການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ການລົງໂທດຊາວຄຣິສຕຽນໃນແຂວງສະຫວັນ ນະເຂດ, ເປັນແຂວງໜຶ່ງທີ່ຮູ້ກັນໃນຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາ.

ລັດຖະບານລາວມີປະຫວັດທີ່ຍາວນານຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ແລະ ຈຳຄຸດ ທີ່ໄດ້ສະແດງ ຄວາມ ຄິດເຫັນວິພາກວິຈານລັດຖະບານແບບເປີດເຜີຍ ຫຼື ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານສິດທິ ມະນຸດ, ລວມທັງການຂົ່ມຂູ່ເສລີພາບທາງສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຕອບໂຕ້ຂອງລັດ ເຮັດໃຫ້ ຫຼາຍຄົນປິດບັງຕົວເອງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານລາວຍັງຮັກສານະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພຸດທະ ສາສະໜາ ຜ່ານສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງລັດ, ລວມທັງຫຼັກສູດໂຮງຮຽນຂອງລັດ ແລະ ໃນເວລາທີ່ມີພິທີທາງ ສາສະໜາພຸດ ຫຼື ພິທີຕ່າງໆຕາມໜ້າທີ່ທາງການຂອງລັດ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງສາສະໜາກໍ່ໄດ້ສະແດງຢູ່ ໃນລະດັບບ້ານ, ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງລະດັບທີ່ເປັນອະຄະຕິດ້ານສັງຄົມທົ່ວໄປຕໍ່ຊຸມຊົນກຸ່ມນ້ອຍທີ່ເຊື່ອຖືສາ ສະໜາ.

ໃນປີ 2019, USCIRF ໄດ້ຈັດໃຫ້ປະເທດລາວຢູ່ໃນລະດັບທີ 2 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຊິ່ງຄັ້ງທີ່ໜຶ່ງໃນປີ 2009, ສຳລັບການມີສ່ວນ ຫຼື ຍອມໃຫ້ມີການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ຢ່າງໜ້ອຍອີງ ປະກອບຂອງ ມາດຕະຖານ “ຢ່າງເປັນລະບົບ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະ ຮ້າຍແຮງ” ທີ່ລະບຸວ່າເປັນ “ປະເທດທີ່ມີ ຄວາມກັງວົນ ເປັນພິເສດ”, ຫຼື CPC, ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍເສລີພາບດ້ານສາສະໜາສາກົນ (IRFA).

ຄຳແນະນຳຕໍ່ລັດຖະບານສະຫະລັດ:

- ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດຖະບານລາວ:
 - ບັບປຸງດຳລັດເລກທີ 315 ເພື່ອຊີ້ແຈງຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານ ແລະ ກົນໄກການບັງຄັບໃຊ້, ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ, ຖືເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານທີ່ນຳໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ກົດໝາຍຂອງປະເທດລາວ, ລັດຖະທຳມະນູນຂອງຄົນລາວ, ແລະ ກົດໝາຍຕ່າງໆ ຕາມ ມາດຕະຖານສາກົນ; ແລະ
 - ອະນຸຍາດໃຫ້ຊຸມຊົນທາງສາສະໜາທັງຫມົດ—ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດທີ່ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ—ເພື່ອດຳເນີນການໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ສະຖານະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ
- ບັນດາໂຄງການສະໜັບສະໜູນການປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງລັດຖະບານລາວ ກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ - ລວມທັງ ການຈຳກັດຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງທາງສັງຄົມ - ລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ການບັງຄັບໃຊ້ທາງກົດໝາຍ, ແລະ ຜູ້ນຳສາສະໜາທີ່ເປັນ ຕົວແທນ ຄວາມເຊື່ອທັງໝົດ.

ສະພາສະຫະລັດອາເມລິກາຄວນ:

- ສົ່ງຄະນະກຳມະການສະພາສະຫະປະຊາຊາດຢ່າງເປັນປົກກະຕິໃຫ້ປະເທດລາວ ແລະ ຖືເອົາການຮັບຟັງທີ່ສຸມໃສ່ສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງຂອງມະນຸດເພື່ອການເກັບກຳ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບລວມ ແລະ ການລະເມີດສະເພາະ.

ຄວາມເປັນມາ

ປະເທດລາວ

ຊື່ເຕັມ: ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສປປ ລາວ)

ລັດຖະບານ: ລັດຄອມມິວນິດ

ປະຊາກອນ: 7,234,171

ລັດຖະບານຮັບຮູ້ສາສະໜາ/ເຊື້ອຖື: ສາສະໜາພຸດ, ຄຣິສຕຽນ, ອິດສະລາມ ແລະ ບາຮາຍ

ປະຊາກອນທາງສາສະໜາ*:

64.7% ສາສະໜາພຸດ

1.7% ຄຣິສຕຽນ

31.4% ບໍ່ມີສາສະໜາ

2.1% ອື່ນໆ/ບໍ່ລະບຸ

ສປປ ລາວ ແມ່ນລັດຜະເດັດການ, ເປັນລັດຄອມມິວນິດ ມີພັກດຽວ ມີບັນຫາກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດທີ່ເປັນໜ້າທົດຮູ້ໃຈ. ໃນເດືອນກໍລະກົດປີ 2018, ຄະນະກຳມະການຂັ້ນສູງປະຈຳທ້ອງຖານອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດດ້ານສິດທິມະນຸດ (OHCHR) ໄດ້ເນັ້ນໜັກ ເຖິງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄພຂົ່ມຂູ່ຢ່າງຍິ່ງ ຂອງຊາດ ແລະ ການປະຕິເສດຂອງລັດຖະບານໃນການນັບຖືພົນລະເຮືອນບົນພື້ນຖານປະຊາຊົນລາວ ແລະ ສິດທິທາງດ້ານການເມືອງ, ແລະ ຖືກກ່າວຫາວ່າມີການລະເມີດທາງດ້ານສິດທິມະນຸດຢ່າງແທ້ຈິງ, ລວມທັງການຫາຍສາບສູນ, ການປິ່ນປົວຊົນເຜົ່າ ສາສະໜາຂອງຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ, ແລະ ການຈຳກັດສະເພາະຖິ່ນກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບໃນການສະແດງອອກ ແລະ ການຊຸມນຸມທີ່ສະຫງົບສຸກ. OHCHR ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ສະເພາະ ກ່ຽວກັບ "ບົດລາຍງານຂອງການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ການຈຳແນກ ຕໍ່ຊາວຄຣິສຕຽນ, ລວມທັງການຈັບກຸມທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວ". ເຈົ້າໜ້າທີ່ລາວ ຊອກຫາວິທີຄວບຄຸມທຸກສິ່ງທີ່ເປັນສິ່ງ ທ້າທາຍຕໍ່ອຳນາດການປົກຄອງລັດ ແລະ ຄວບຄຸມບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມທີ່ພວກເຂົາຖືວ່າເປັນເລື່ອງສຳຄັນຂອງ ລັດຖະບານ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພະນັກງານຂອງລັດຖະບານມັກຈະສົງໄສຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ກຸ່ມສາສະໜາ, ໂດຍສະເພາະຊາວຄຣິສຕຽນ, ແລະ ມັກຈະຖືວ່າເປັນຕົວຍຸ້ງແຍ່ທີ່ສຳຄັນ.

ລັດຖະບານລາວໄດ້ກະຈາຍອຳນາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂເສລີພາບທາງສາສະໜາໃນເມືອງ, ບ້ານ, ແລະ ແຂວງ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດຈຶ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ປະເທດລາວ ມີປະເພນີອັນຍາວນານໃນການປົກຄອງແຂວງ ທີ່ເປັນເອກະລາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນຳປະເທດມັກຈະມີຄວາມລັງເລທີ່ຈະກົດກັນອຳນາດການ

ປົກຄອງແຂວງໃຫ້ຕົກໄປຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ, ແລະ ການສື່ສານລະຫວ່າງຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງເຂົາເຈົ້າອາດຈະຂາດຫາຍໄປ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນມັກຈະບໍ່ຮູ້ ຫຼື ບໍ່ຢາກປະຕິບັດ ຫຼື ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ. ໃນບາງຂົງເຂດຂອງປະເທດ, ໂດຍທົ່ວໄປເງື່ອນໄຂດ້ານເສລີພາບທາງສາສະໜາແມ່ນດີ, ໃນຂະນະທີ່ບ່ອນອື່ນແມ່ນຍັງຕໍ່າ.

ນອກເໜືອຈາກການຈັບກຸມຂອງຄົນຄຣິສຕຽນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງ, ລັດຖະບານລາວມີປະຫວັດສາດທີ່ຍາວນານໃນການຕັດສິນໂທດບຸກຄົນຕໍ່ເງື່ອນໄຂໃນການກັກຂັງ ເພື່ອການສະແດງຄຳເວົ້າທີ່ເປີດເຜີຍຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການລະເມີດສິດທິມະນຸດ. ຕະຫຼອດປີ 2018, ພັນລະຍາຂອງ ຜູ້ນຳສັງຄົມລາວ ທ່ານສົມບັດ ສົມພອນ - ພ້ອມກັບຄອບຄົວ ແລະ ຜູ້ສະໜັບສະໜູນ - ສືບຕໍ່ຊອກຫາ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຫາຍຂອງລາວຫຼາຍກວ່າ 6 ປີກ່ອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາການລາຍງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານລາວບໍ່ໄດ້ຮັບການກະກຽມ ກ່ຽວກັບການສອບຖາມຂອງພວກເຂົາ. ໃນໄລຍະກອງປະຊຸມ OHCHR ໃນເດືອນພະຈິກປີ 2018, ທ່ານ ບຸນເກີດ ແສງສົມສັກ, ຕົວແທນຂອງຝ່າຍລາວໄດ້ຫຼີກລ້ຽງການຕອບຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບການຫາຍຕົວຂອງທ່ານ ສົມບັດ ສົມພອນ, ຖືກກ່າວຫາວ່າມີ ຊັບສົມບັດທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸເຖິງສອງລ້ານໂດລາ, ແລະ ໄດ້ໂຈມຕີເມຍຂອງລາວທີ່ສືບຕໍ່ ລົນນະລົງແທນທ່ານ ສົມພອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ OHCHR ໄດ້ອອກ [ບົດລາຍງານ](#) ທີ່ໃຫ້ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຫາຍຕົວແບບບັງຄັບຫຼາຍກໍລະນີໃນປະເທດລາວ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ການສອບຖາມຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ

ເງື່ອນໄຂສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ 2018

ການບໍລິຫານລັດຕໍ່ກົດຈະການທາງສາສະໜາ: ລັດຖະທຳມະນູນຂອງລາວຮັບປະກັນວ່າ "ສິດ ແລະ ເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖື ຫລື ບໍ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາ" ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກຄົນຮັບການປະຕິບັດ ເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຊົນເຜົ່າ ຫລື ທີ່ກ່ຽວພັນກັບສາສະໜາ. ລັດຖະທຳມະນູນ ຍັງໃຫ້ລາຍລະອຽດຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບກົດລະບຽບຕ່າງໆຂອງສາສະໜາ, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍດຳລັດ. ດຳລັດ 315 ແມ່ນດຳລັດລ້ຳສຸດໃນຊຸດຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ທາງສາສະໜາ ແລະ ການສັງເກດການ. ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງພື້ນທີ່ທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງ ທາງສາສະໜາທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນການ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ຜ່ານຂະບວນການອະນຸມັດ, ຫຼາຍຂັ້ນຕອນທີ່ ຊັບຊ້ອນສຳລັບກົດຈະ

ກຳຂອງທຸກໆສາສະໜາ. ພາສາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ເປີດໃຫ້ມີການຕີ ຄວາມໝາຍໄປຫຼາຍທາງ, ມັກລະດົມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນປະຕິບັດຕາມດຳລັດ ທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈ ແທນທີ່ຈະປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ.

ລັດຖະບານລາວໄດ້ຮັບຮູ້ພຽງແຕ່ສື່ສາສະໜາ: ສາສະໜາພຸດ, ຄຣິສຕຽນ, ອິດສະລາມ ແລະ ບາຮາຍ. ພາຍໃນຄຣິສຕຽນ, ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮູ້ສາມນິກາຍຄື - ໂບດຄຣິສຕະຈັກພະເຍຊູລາວ (LEC), ໂບດ ກາໂຕລິກ ແລະ ໂບດຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງວັນທີ 7. ອຳນາດການປົກຄອງລາວປົກກະຕິ ສະໜັບ ສະໜູນ ຊາວຄຣິສຕຽນຂອງບັນດາປະເທດອື່ນໆເພື່ອລົງທະບຽນກັບ LEC, ເຊິ່ງເປັນ ອົງການຈັດຕັ້ງຫຼັກ ສຳລັບ ກຸ່ມຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ. ຄວາມເຊື່ອຖືສາສະໜາຜີ, ໂດຍສະເພາະແນວຄິດທີ່ວ່າສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ ຊີວິດລ້ວນແຕ່ມີຈິດໃຈ ແລະ ມີສະຕິປັນຍາ, ແມ່ນແຜ່ຂະຫຍາຍຢູ່ທົ່ວທຸກຊຸມໃນລາວ ແລະ ມັກປະສົມ ປະສານກັບການປະຕິບັດຂອງກຸ່ມສາສະໜາ.

ຊາວຄຣິສຕຽນບາງຄົນພົບວ່າ ເນື້ອໃນ ກ່ຽວກັບສາສະໜາທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດໄວ້ແມ່ນແຄບເກີນໄປ ຫຼື ຂັດແຍ້ງກັບຫຼັກຄຳສອນ ຫລື ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ບາງຄົນເລືອກທີ່ຈະບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມ ກັບ ສະຖາບັນທາງສາສະໜາທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການບໍລິການໃນໂບດຢູ່ເຮືອນທີ່ ບໍ່ ເປັນທາງການແທນ. ໃນຂະນະທີ່ທາງເຕັກນິກແມ່ນຜິດກົດໝາຍ, ເຮັດໂບດຢູ່ເຮືອນແມ່ນຮັບຮູ້ໂດຍ ທົ່ວໄປ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ໃນບາງພື້ນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຫຼາຍ ຫລື ຫນ້ອຍ ແມ່ນຂຶ້ນກັບອຳ ນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. ໃນພື້ນທີ່ຊົນນະບົດສ່ວນໃຫຍ່, ຊາວຄຣິສຕຽນໄດ້ສັນລະເສີນ ໃນໂບດຢູ່ ເຮືອນທີ່ບໍ່ໄດ້ລົງທະບຽນຈະຖືກປະຕິເສດຈາກສັງຄົມ, ການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ການຈັບກຸມບາງຄັ້ງ ໂດຍອຳ ນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. ຕົວຢ່າງ: ໃນເດືອນສິງຫາ 2018 ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ນາກາຍ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ໄດ້ຈັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດການບໍລິການສັນລະເສີນພະເຈົ້າຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວ ໂດຍບໍ່ ເສຍຄ່າທຳນຽມປະຈຳອາທິດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບໍ່ຍອມທີ່ຈະຍົກເລີກ ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງ ລາວ. ເພາະວ່າຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ບາງຄັ້ງບໍ່ເຫັນດີນຳກິດຈະກຳທາງສາສະໜາຂອງຄຣິສຕຽນ, ອຳນາດການ ປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນມັກຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມຜິດໃນການຕັດສິນການຂົ່ມເຫັງເຫຼົ່ານີ້ພາຍໃຕ້ແນວຄິດທີ່ຜິດພາດ ໃນການປົກ ປັກຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມຫມັ້ນຄົງ.

ລັດຖະບານລາວໄດ້ແນະນຳບັນຫາທາງສາສະໜາຜ່ານສອງກົມການບໍລິຫານຫຼັກ: ກະຊວງພາຍໃນ (MOHA) ແລະ ແນວລາວສ້າງຊາດ (LFNC). MOHA ປົກຄອງທຸກໆດ້ານຂອງທຸກຊີວິດທາງສາສະໜາ. ການອະນຸມັດຂອງ MOHA ແມ່ນຕ້ອງປະກອບມີຈຸດປະສົງທາງສາສະໜາ, ສ້າງບ້ານໃໝ່ຂອງການນະມັດສະການ ຫຼື ດັດແປງສະຖານທີ່ທີ່ມີຢູ່, ແລະ ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມໃໝ່ໃນເມືອງ ຫຼື ບ້ານທີ່ບໍ່ເຄີຍມີ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຫ້ອງການ MOHA ມີອຳນາດໃນການຈຳກັດກິດຈະກຳທາງສາສະໜາທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫັນວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບນະໂຍບາຍຂອງປະເທດ ຫຼື ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ. MOHA ອາດຈະປິດກິດຈະກຳທາງສາສະໜາໃດກໍ່ຕາມທີ່ຖືວ່າເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ສະຖຽນລະພາບ, ສັນຕິພາບ ແລະ ຄຳສັ່ງ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ຫຼື ຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ທຸກໆກຸ່ມທາງສາສະໜາທີ່ຖືບໍລິການທາງສາສະໜາ - ຫຼື ເຖິງແມ່ນວ່າເຫດການຊຸມຊົນທົ່ວໄປ - ຕ້ອງລົງທະບຽນກັບອົງການ MOHA, ຈັດວາງແຜນປະຈຳປີສຳລັບກິດຈະກຳທີ່ກຳນົດໄວ້ພາຍນອກ ຂອບເຂດການດຳເນີນງານແບບປົກກະຕິ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ມີການເລືອກຕັ້ງ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ຜູ້ມີອຳນາດ. ກິດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ແລະ ມັກເຮັດໃຫ້ຢຸດການ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງຊຸມຊົນສາສະໜາໃຫ້ປະຕິບັດໃນເຂດອຳນາດການປົກຄອງແຍກຕ່າງຫາກ, ສິ່ງຈຳເປັນ ໃນພື້ນທີ່ຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກ ເປັນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນັກບວດ. ຕົວຢ່າງ, ໃນປີ 2018, ນັກບວດ ແລະ ສະມາຊິກຂອງໂບດກາໂຕລິກໃນແຂວງຫຼວງພະບາງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເດີນທາງ; ອຳນາດການ ປົກຄອງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກບວດ ແລະ ຜູ້ນຳສາສະໜາຮ້ອງຂໍການອະນຸຍາດທຳອິດກ່ອນທີ່ຈະໄປຢ້ຽມຢາມ ບ້ານອື່ນ ແລະ ໄດ້ມອບຫມາຍໃຫ້ທະຫານນຳພາ ແລະ ເປັນການອ້າງວ່າປົກປ້ອງພວກເຂົາ.

LFNC ເຮັດວຽກຢ່າງກວ້າງຂວາງກັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນເພື່ອແຈ້ງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສາສະໜາຂອງຊາດ. ຈຸດປະສົງຂອງ LFNC ແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຄັ່ງຕຶງຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ ແລະ ອະທິບາຍລະບຽບການທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໂດຍການປະຊຸມ ແລະ ການປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ, ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນຜູ້ເຊື່ອ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, LFNC ບາງຄັ້ງໄດ້ນຳໃຊ້ວຽກງານເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອສົ່ງເສີມທັດສະນະທີ່ບໍ່ປາດຖະໜາຕໍ່ກຸ່ມກຸ່ມສາສະໜາ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆ. ໃນເດືອນທັນວາ 2018, LFNC ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນໆໃນ ແຂວງຄຳມ່ວນ ໄດ້ລາຍງານໃຫ້ຜູ້ຊາຍຊາວ ຄຣິດສະຕຽນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດກອງປະຊຸມ ຫຼື ຈັດຕັ້ງພິທີຕ່າງໆ, ແລະ ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ, ວ່າລາວຈະບໍ່ມີ

ທາງແກ້ໄຂຖ້າສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນກັບລາວເພາະຄຣິດສະຕຽນບໍ່ແມ່ນສາສະໜາໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຢ່າງເປັນທາງການ, ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ.

ການລະເມີດຕໍ່ຊາວຄຣິດສະຕຽນ: ຕະຫຼອດປີ 2018 ມັນຍັງຄົງຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ແລະ ຍືນຍັນ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາຢູ່ລາວ. ລັດຖະບານລາວຍັງສືບຕໍ່ຄວບຄຸມສື່ພາຍໃນປະເທດຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍຕ້ອງປົດບັງຕົວຕົນ. ຜູ້ເຊື່ອຖືສາສະໜາ, ຜູ້ສະໜັບສະໜູນດ້ານສັງຄົມພົນລະເຮືອນ ແລະ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ຄວບຄຸມບັນດາ ຄຳເວົ້າຂອງຕົນເອງ ແລະ ພຶດຕິກຳສາທາລະນະເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການກວດສອບ ແລະ ການຕອບໂຕ້ທີ່ອາດ ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຫຼື ການລ່ວງລະເມີດທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານບໍ່ເຫັນດີ.

ໃນປີ 2018, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໃນບາງແຂວງ, ໂດຍສະເພາະ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຍັງສືບຕໍ່ ທຳຮ້າຍຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ. ໃນເດືອນພະຈິກປີ 2018 ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນເມືອງ ວິລາບູລີ ໄດ້ຈັບຄຣິດສະຕຽນ 4 ຄົນ, ລວມທັງຜູ້ຍິງທີ່ມີອາຍຸ 78 ປີ ທີ່ເຮັດການສັນລະເສີນ ໂດຍບໍ່ມີ ໃບອະນຸຍາດ; ທັງສີ່ຄົນຖືກຈັບເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດກ່ອນທີ່ຈະຖືກປ່ອຍອອກມາ. ໃນເດືອນທັນວາ 2018, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນບ້ານ ນາຄະນອງ ໄດ້ຈັບ ຊາວຄຣິດສະຕຽນເຈັດຄົນຫຼັງຈາກ ພິຈາລະນາວ່າການ ບໍລິການໂບດຄຣິດສະຂອງພວກເຂົາຜິດກົດຫມາຍ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຍັງທຳລາຍສະຖານທີ່ໂບດ, ຕັດສາຍ ໄຟ, ທຳລາຍລະບົບເຄື່ອງສຽງ ແລະ ຍືດຊັບສິນສ່ວນບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມງານ. ຜູ້ຖືກຄຸມຂັງໄດ້ຖືກປ່ອຍ ຫຼາຍມື້ຕໍ່ມາຫຼັງຈາກໄດ້ລາຍງານໃນຕົ້ນເດືອນມັງກອນ 2019. ນອກຈາກນັ້ນ, ໃນເດືອນທັນວາ, ຊາວຄຣິດສະຕຽນ 4 ຄົນໄດ້ຖືກຈັບກຸມ ແລະ ຖືກຈັບເປັນເວລາຫຼາຍໆມື້ເນື່ອງຈາກດຳເນີນ ການບໍລິການ ທາງສາສະໜາທີ່ຜິດກົດຫມາຍຢູ່ບ້ານ ແກ້ວວິໄລ, ແລະ ຫ້າຄົນຖືກຈັບກຸມຢູ່ບ້ານ ໂນນສູງ ສຳລັບ ການສື່ສານກັບຜູ້ນຳສາສະໜາຈາກຫມູ່ບ້ານໃກ້ຄຽງ ກ່ຽວກັບຄວາມຫວັງຂອງການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໂດຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດທີ່ຕ້ອງການລ່ວງຫນ້າ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຄຣິດສະຕຽນເປັນຕົວແທນຂອງຊົນເຜົ່າສ່ວນຫນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາທ້ອງຖິ່ນ ຈຳນວນຫຼາຍຍືນຍັນວ່າພວກເຂົາເປັນຊຸມຊົນທີ່ມີການເຕີບໂຕໄວທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ລາວບາງທ່ານ ມີຄວາມບໍ່ຫມັ້ນໃຈໃນຊາວຄຣິດສະຕຽນ, ເຊິ່ງມັກຈະຂັດແຍ້ງກັບຜູ້ເຊື່ອຖືສ່ວນບຸກຄົນດ້ວຍສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ

ເຫັນວ່າເປັນຈັກກະພັດນິຍົມຂອງເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສະມາຊິກຊຸມຊົນກໍໄດ້ຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄອບຄົວຄຣິສຕຽນໃຫ້ຍົກເລີກຄວາມເຊື່ອຖື ຫຼື ການປະທ້ວງຕໍ່ໜ້ານາຍບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຊົດເລີຍດ້ວຍດິນ. ໃນເດືອນພະຈິກປີ 2018 ເຈົ້າໜ້າທີ່ລະດັບພາກພື້ນໃນພາກເໜືອຂອງປະເທດລາວ ໄດ້ກ່າວວ່າ ຈະບໍ່ອິດທິນຕໍ່ຊາວຄຣິສຕຽນໃນພື້ນທີ່ນີ້ ເພາະວ່າຄຣິສຕຽນເປັນ "ສາສະໜາຕ່າງປະຊາດ". ລາວໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ແກ່ 20 ຄອບຄົວຄຣິສຕຽນ: ອອກຈາກບ້ານພາຍໃນໜຶ່ງເດືອນ ຫຼື ຖ້າບໍ່ອອກແມ່ນໃຫ້ໄປເຂົ້າຄູກ. ຢ່າງໜ້ອຍທ້າຄອບຄົວໄດ້ຍົກເລີກຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາເພື່ອຫຼີກເວັ້ນເຂົ້າຄູກ.

ການສົ່ງເສີມພຸດທະສາສະໜາ: ຕະຫຼອດປີ 2018, ລັດຖະບານລາວສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມພຸດທະສາສະໜາ ຜ່ານສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງລັດ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ມີພິທີທາງສາສະໜາພຸດ ຫຼື ພິທີຕ່າງໆໃນໜ້າທີ່ທາງການຂອງລັດ ປົກກະຕິແລ້ວ ອຳນາດປົກຄອງໄດ້ສ້າງກອບຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄວາມພະຍາຍາມ ທີ່ຈະສ້າງຄວາມພາກພູມໃຈໃນປະເພນີລາວ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເປັນເອກລັກແຫ່ງຊາດໂດຍອີງໃສ່ ພຸດທະສາສະໜາບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສາສະໜາ, ແຕ່ເປັນສ່ວນປະກອບສຳຄັນຂອງມໍລະດົກທາງວັດທະນະ ທຳຂອງປະເທດ. ລັດຖະບານລາວຍັງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາທິວໜ້າພຸດທະສາສະໜາທີ່ມີອິດທິພົນສູງເພື່ອລວມການສົ່ງຂໍ້ຄວາມຂອງລັດຖະບານໃນບົດເທດສາສະໜາ.

ລັດຖະບານລາວສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມການປະຕິບັດພຸດທະສາສະໜາໃນທົ່ວລະບົບໂຮງຮຽນສາທາລະນະ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ານການສຶກສາໄດ້ຍືນຍັນວ່າຫຼັກສູດພຸດທະສາສະໜາຖືກສອນຕາມວິທີທົ່ວໄປ ແລະ ພໍ່ແມ່ທີ່ບໍ່ແມ່ນພຸດທະສາສະໜາມີສິດທິເອົາລູກອອກຈາກບົດຮຽນເຫຼົ່ານີ້ຖ້າວ່າມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ບໍ່ສະບາຍໃຈ. ໃນອະດີດນັກສຶກສາບາງຄົນຕ້ອງໄດ້ອະທິຖານໃນວັດເພື່ອເປັນເງື່ອນໄຂສຳລັບການກ້າວໜ້າທາງຄະແນນຂອງນັກຮຽນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະຕິບັດນີ້ອາດຈະຖືກຈຳກັດ ແລະ ອາດ ຈະສະທ້ອນເຖິງຄວາມລຳອຽງຂອງຄູບາງຄົນຫຼາຍກ່ວານະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ.

ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງສາສະໜາຂອງຊຸມຊົນ: ໃນປີ 2018 ຊາວຄຣິດສະຕຽນບາງຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຊຸມຊົນຫຼາຍຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງໄດ້ລາຍງານວ່າບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມງານລ້ຽງສາສະໜາພຸດໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ງານບູຊາຜີຕ່າງໆ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຂັດແຍ້ງກ່ຽວກັບການພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີ

ຄວາມເຊື່ອກັບສາສະໜາ. ຄວາມຢ້ານກົວຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນຈຳນວນໜຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມໃນການສະເໜີ ພິທີໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ປົກຄອງບ້ານຢູ່ໃນບາງພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປົກປັກຮັກສາບ້ານຄຽດແຄ້ນ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາຢ້ານວ່າວິນຍານອາດຈະລົງໂທດຫມູ່ບ້ານ. ໃນເວລານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຄັ່ງຕຶງໃນທ້ອງຖິ່ນ ເກີດຂຶ້ນໃນບ້ານຊົນນະບົດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊາວຄຣິດສະຕຽນບາງຄົນຖືກຂໍໃຫ້ອອກຈາກບ້ານເຮືອນຂອງ ພວກເຂົາ. ໃນເດືອນກຸມພາ, ຫົວໜ້າບ້ານນາສະທູງ, ແຂວງຄຳມ່ວນໄດ້ຄຸກຄາມຢ່າງໜ້ອຍເກົ້າຄອບຄົວ ຊາວຄຣິສຕຽນ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ອອກຈາກບ້ານ ຫຼື ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ເຊື່ອຖືສາສະໜາຜີ ຍັງໄດ້ຮັບການລາຍງານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດການຝັງສົບຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ, ຍ້ອນບາງຄົນເຊື່ອວ່າ ການຝັງສົບແທນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ສະຫງົບແລະຄວາມຂັດແຍ້ງກັບວິນຍານບ້ານ.

ການປະຕິບັດຂອງຊາວມຸດສະລິມ ແລະ ບາຮາຍ: ມີພຽງແຕ່ສອງໂບດອິດສະລາມທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ໃນປະເທດລາວ , ທັງສອງຢູ່ໃນນະຄອນຫລວງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຊຸມຊົນມຸດສະລິມບໍ່ໄດ້ລາຍ ງານ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະຕິບັດສາສະໜາທີ່ເປີດເຜີຍ. ຜູ້ນຳຂອງສະມາຄົມມຸດສະລິມ, ກຸ່ມນ້ອຍທີ່ ຄຸ້ມຄອງການເຮັດວຽກຂອງຊຸມຊົນມຸດສະລິມ ແລະ ການສື່ສານຂອງລັດຖະບານ, ໄດ້ລາຍງານ ແລະ ຮັກສາສາຍພົວພັນທີ່ດີກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ MOHA ແລະ LFNC. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຜູ້ນຳ ບາຮາຍ ໃນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຫລວງພະບາງບໍ່ຄ່ອຍມີລາຍງານການແຊກແຊງ ຫຼື ຈຳ ກັດການເຄື່ອນໄຫວທາງສາສະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດ

ສະຫະລັດ ແລະ ສປປ ລາວ ສືບຕໍ່ຮ່ວມມືໃນຫຼາຍລະດັບພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືແບບຄົບວົງຈອນທີ່ປະກາດ ໃນປີ 2016. ໃນໄລຍະ 2018, ລັດຖະບານທັງສອງປະເທດໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອສ້າງຄວາມ ສະດວກ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານສຸຂະພາບໃນທົ່ວໂລກ, ສົ່ງເສີມການ ສຶກສາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສາຍພົວພັນປະຊາຊົນກັບປະຊາຊົນ, ກິດຈະກຳການຕໍ່ຕ້ານຢາ ເສບຕິດ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສົງຄາມຫວຽດນາມລວມມີການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ບັນຊີ ລາຍຊື່ຊາວ ອາເມລິກາທີ່ສູນຫາຍ. ລັດຖະບານສະຫະລັດຍັງສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານລາວໃນ ການພັດ ທະນາເຄື່ອງມືທາງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຂໍ້ຕົກລົງ

ການຄ້າ ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດຂອງລາວກັບສະມາຄົມອາຊຽນ (ASEAN).

ໃນເດືອນກຸມພາປີ 2018, ສະພາຜູ້ແທນທີ່ມີຕໍາແໜ່ງສູງສອງທ່ານໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງໄດ້ພົບກັບ ລັດຖະບານລາວເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບວິທີການສ້າງຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງສະຫະລັດກັບສະພາແຫ່ງ ຊາດລາວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ໃນເດືອນເມສາປີ 2018, ຜູ້ຕາງໜ້າ ທ່ານ ນາງ ເຈັກກີ ສະໄປລ໌ເອີ (Jackie Speier) ຂອງລັດ ຄາລິຟໍເນຍ [ໄດ້ພົບ](#) ກັບບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານລາວໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບວິທີເພີ່ມການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບບັນຫາການປ້ອງກັນ, ຄວາມປອດໄພສາທາລະນະ, ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍພາຍໃຕ້ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ສົມບູນແບບ. ນອກຈາກການປະຕິບັດຢ່າງເປັນ ທາງການຂອງນາງ, ທ່ານ ນາງ ສະໄປລ໌ເອີ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມວັດສອງແຫ່ງເພື່ອຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບປະເພນີຜ້າໄຫມທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການແຕ່ງງານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສາຍພົວພັນທາງສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທໍາລະຫວ່າງສອງປະເທດ.

ການຮ່ວມມືດ້ານວັດທະນາຖາວອນ - ພ້ອມກັບຄວາມສໍາພັນທາງດ້ານການທະຫານແບບຍືນຍົງລະຫວ່າງສອງປະເທດ - ໄດ້ຊ່ວຍສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ວ່າ, ຜ່ານມາ, ໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນສະຖານະການຂອງສະຫະລັດໃນການສ້າງສິດທິ ແລະ ສິດເສລີພາບທາງສາສະຫນາກັບ ສປປ ລາວ. ໃນເດືອນພຶດສະພາປີ 2018, ຄະນະກຳມະການທະຫານສູງສຸດ [ຕົວແທນ](#) ຈາກກອງທັບອິນໂດຈີນ - ປາຊີຟິກໄດ້ພົບກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານລາວເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ, ເຊິ່ງໄດ້ເນັ້ນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງສະຫະລັດຕໍ່ພາກພື້ນອິນໂດ - ປາຊີຟິກ ແລະ ພິຈາລະນາວິທີການເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືແບບຄົບວົງຈອນໂດຍການຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນທາງທະຫານກັບທະຫານ. ໃນເດືອນກັນຍາ, ກອງທັບສະຫະລັດອາເມລິກາ [ໄດ້ເປັນເຈົ້າພາບ](#) ສະມາຊິກຂອງກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ Camp Smith, ລັດ Hawaii ເພື່ອປຶກສາຫາລືການປ້ອງກັນປະເທດ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ - ສະຫະລັດຄັ້ງທີ່13. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ກຳນົດ ແລະ ປຶກສາຫາລືໂອກາດຕ່າງໆ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ.